
Natya Shastra Chapter 7

नाट्यशास्त्रम् अध्याय ७

Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 7

File name : natya07.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : May 24, 2001, March 19, 2011

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 7

नाट्यशास्त्रम् अध्याय ७

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

भावानिदानीं व्याख्यास्यामः । अत्राह- भावा इति कस्मात् ।

किं भवन्तीति भावाः किं वा भावयन्तीति भावाः । उच्यते -

वाग्ङ्गसत्त्वोपेताऽव्यार्थान्भावयन्तीति भावा इति ।

भू इति करणे धातुस्तथा य भावितं वासितं

कृतमित्यनर्थान्तरम् ।

लोकैऽपि य प्रसिद्धम् । अहो ज्यनेन गन्धेन रसेन वा सर्वमेव

भावितमिति ।

तथ्य व्याख्यर्थम् ।

श्लोकाश्चात्र-

विभावेनालुतो योऽर्थो ज्यनुभावैस्तु गम्यते ।

वाग्ङ्गसत्त्वाभिनयैः स भाव इति संज्ञितः ॥ १ ॥

वाग्ङ्गमुभरागेण सत्त्वेनाभिनयेन च ।

क्वेरन्तर्गतं भावं भावयन्भाव उच्यते ॥ २ ॥

नानाभिनयसम्बन्धान्भावयन्ति रसानिमान् ।

यस्मात्स्मादमी भावा विज्ञेया नाट्ययोक्तृभिः ॥ ३ ॥

अथ विभाव इति कस्मात् । उच्यते-विभवो विज्ञानार्थः ।

विभावः कारणं निमित्तं हेतुरिति पर्यायाः । विभाव्यतेऽनेन

वाग्ङ्गसत्त्वाभिनया इत्यतो विभावः । यथा विभावितं विज्ञा-

तमित्यनर्थान्तरम् ।

अत्र श्लोकः -

अलवोऽर्था विभाव्यन्ते वाग्ङ्गाभिनयाश्रयाः ।

अनेन यस्मात्तेनायं विभाव एति संज्ञितः ॥ ४ ॥

अथानुभाव एति कस्मात् । उच्यते-

अनुभाव्यतेऽनेन वाग्ङ्गसत्त्वकृतोऽभिनय एति ।

अत्र श्लोकः -

वाग्ङ्गाभिनयेनेऽयत्तस्त्वर्थोऽनुभाव्यते ।

शाभाङ्गोपाङ्गसंयुक्तस्त्वनुभावस्ततः स्मृतः ॥ ५ ॥

अथेवं ते विभावानुभावसंयुक्ता भावा एति व्याख्याताः । अतो

उभेष्वां भावानां सिद्धिर्भवति । तस्मादेषां भावानां

विभावानुभावसंयुक्तानां लक्षणनिर्देशनान्यभिव्याख्यास्यामः ।

तत्र विभावानुभावौ लोकप्रसिद्धौ ।

लोकस्वभावानुगतत्वाच्च तयोर्लक्षणं

नोच्यतेऽतिप्रसङ्गनिवृत्त्यर्थम् ।

भवति यात्र श्लोकः -

लोकस्वभावसंसिद्धा लोकयात्रानुगामिनः ।

अनुभावा विभावाश्च ज्ञेयास्त्वभिनये बुधैः ॥ ६ ॥

तत्राद्यौ भावाः स्थायिनः । त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिणः ।

अष्टौ

सात्विका एति भेदाः । अथमेते काव्यरसाभिव्यक्तिहेतव

अेकोनपञ्चाशद्भावाः

प्रत्यवगन्तव्याः । अभ्यश्च सामान्यगुणयोगेन रसा निष्पद्यन्ते ।

अत्र श्लोकः-

योऽर्थो लृढयसंवादी तस्य भावो रसोद्भवः ।

शरीरं व्याप्यते तेन शुष्कं काष्ठमिवाग्निना ॥ ७ ॥

अत्राल- यद्वि

काव्यार्थसंश्रितैर्विभावानुभावव्यञ्जितैरेकोनपञ्चाशद्भावैः

सामान्यगुणयोगेनाभिनिष्पद्यन्ते रसास्तत्तथं स्थायिन एव भावा

रसत्वमाप्नुवन्ति । उच्यते- यथा ङि

समानलक्षणास्तुल्यपाणिपादोदरशरीराः

समानाङ्गप्रत्यङ्गा अपि पुरुषाः

कुलशीलविद्याकर्मशिल्पविद्यक्षणात्वाद्ग्राज-

ત્વમાપ્નુવન્તિ તત્રૈવ ચાન્યેડલ્પબુદ્ધયસ્તેષામેવાનુચરા ભવન્તિ
તથા

વિભાવાનુભાવવ્યભિચારિણઃ સ્થાયિભાવાનુપાશ્રિતા ભવન્તિ ।

બહ્વાશ્રયત્વાસ્વામિભૂતાઃ સ્થાયિનો ભાવાઃ ।

તદ્ગ્રસ્થાનીયપુરુષગુણભૂતા અન્યે ભાવાસ્તાન્ગુણતયા શ્રયન્તે ।

સ્થાયિભાવા રસત્વમાપ્નુવન્તિ । પરિજનભૂતા વ્યભિચારિણો

ભાવાઃ ।

અત્રાહ- કો દૃષ્ટાન્ત ઇતિ । યથા નરેન્દ્રો બહુજનપરિવારોડપિ સ

એવ નામ

લભતે નાન્યઃ સુમહાનપિ પુરુષઃ તથા

વિભાવાનુભાવવ્યભિચારિપરિવૃતઃ

સ્થાયી ભાવો રસનામ લભતે ।

ભવતિ ચાત્ર શ્લોકઃ -

યથા નરાણાં નૃપતિઃ શિષ્યાણાં ચ યથા ગુરુઃ ।

એવં હિ સર્વભાવાનાં ભાવઃ સ્થાયિ મહાનિહ ॥ ૮ ॥

લક્ષણં ખલુ પૂર્વમભિહિતમેષાં રસસંજ્ઞાકાનામ્ । ઇદાનીં

ભાવસામાન્યલક્ષણમભિધાસ્યામઃ । તત્ર સ્થાયિભાવાન્વક્ષ્યામઃ -

રતિર્નામ પ્રમોદાત્મિકા

ઋતુમાલ્યાનુલેપનાભરણભોજનવરભવનાનુભવના-

પ્રાતિકૂલ્યાદિભિર્વિભાવૈઃ સમુત્પદ્યતે ।

તામભિનયેત્સ્મિતવદનમધુરકથન-

ભૂક્ષેપકટાક્ષાદિભિરનુભાવૈઃ । અત્ર શ્લોકઃ -

ઇષ્ટાર્થવિષયપ્રાપ્ત્યા રતિરિત્યુપજાયતે ।

સૌમ્યત્વાદભિનેયા સા વાઝમાધુર્યાડ્ગચેષ્ટિતૈઃ ॥ ૯ ॥

હાસો નામ

પરચેષ્ટાનુકરણકુલકાસમ્બદ્ધપ્રલાપપૌરોભાગ્યમૌખ્યાદિભિર્વિભાવૈઃ

સમુત્પદ્યતે । તમભિનયેત્પૂર્વાક્તૈર્હસિતાદિભિરનુભાવૈઃ ।

ભવતિ ચાત્ર શ્લોકઃ -

પરચેષ્ટાનુકરણાદ્દાસઃ સમુપજાયતે ।

સ્મિતહાસાતિહસિતૈરભિનેયઃ સ પૈરિઠતૈઃ ॥ ૧૦ ॥

शोको नाम

छष्टजनवियोगविलम्बनाशवधबन्धुःपानुभवननादिविर्विभावैः
समुत्पद्यते ।

तस्यास्रपातपरिदेवितविलपितवैवर्ण्यस्वरभेदस्रस्तगात्रताभूमि-
पतनसस्वनरुदितकन्दितदीर्घनिःश्वसितजडतोन्मादमोडमरणादिविरनुभा-
वैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

रुदितमत्र त्रिविधम् - आनन्दजमार्तिजभीर्ध्यासमुद्भवं येति ।
भवन्ति यात्रार्याः -

[आनन्देऽप्यार्तिकृतं त्रिविधं रुदितं सदा भुवैर्ज्ञेयम् ।
तस्य त्वभिनययोगान्विभावगतितः प्रवक्ष्यामि ॥]
उर्षोऽङ्गुल्लकपोलं सानुस्मरणाष्टपाङ्गविसृतास्रम् ।
रोमाञ्चगात्रमनिभृतमानन्दसमुद्भवं भवति ॥ ११ ॥

पर्याप्तविमुक्तास्रं सस्वनमस्वस्थगात्रगतियेष्टम् ।
भूमिनिपातनिवर्तितविलपितमित्यार्तिजं भवति ॥ १२ ॥

प्रस्फुरितौष्ठकपोलं सशिरःकम्पं तथा सनिःश्वासम् ।
भ्रुकुटीकटाक्षकुटिलं स्त्रीणामीर्ध्याकृतं भवति ॥ १३ ॥

स्त्रीनीयप्रकृतिष्वेष शोको व्यसनसम्भवः ।
धैर्यैर्लोत्तममध्यानां नीयानां रुदितेन च ॥ १४ ॥

कोधो नाम

आधर्षणाङ्कुष्टकलउविवाद्यप्रतिकूलादिविर्विभावैः
समुत्पद्यते । अस्य

विकृष्टनासापुटोद्धृत्तनयनसंक्षोष्ठपुट-
गाण्डस्फुरणादिविरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।
रिपुजो गुरुजश्चैव प्रायिप्रभवस्तथा ।
भृत्यजः कृतकश्चेति कोधः पञ्चविधः स्मृतः ॥ १५ ॥

अत्रार्या भवन्ति -

भ्रुकुटीकुटिलोत्तमुष्णः सन्दक्षोष्ठः स्पृशन्करेण कर्म ।
कुङ्कः स्वभुजाप्रेक्षी शत्रौ निर्यन्त्राणं रुष्येत् ॥ १६ ॥

किञ्चिदवाङ्मुपदृष्टिः सास्रस्वेदापमार्जनपरश्च ।
अव्यक्तोल्बलायेष्टो गुरौ विनययन्त्रितो रुष्येत् ॥ १७ ॥

अल्पप्रतरविचारो विकिरन्नश्रूयपाङ्गविक्षेपैः ।
 सभ्रुकुटिस्फुरितोष्ठः प्रणयोपगतां प्रिया रुष्येत् ॥ १८ ॥
 अथ परिजने तु रोषस्तर्जननिर्भर्त्सनाक्षिविस्तारैः ।
 विप्रेक्षाणैश्च विविधैरभिनेयः कूरतारडितः ॥ १९ ॥
 कारणमवेक्षमाणः प्रायेणायासविद्गसंयुक्तः ।
 वीररसान्तरयारी कार्यः कृतको भवति कोपः ॥ २० ॥

उत्साहो नाम उत्तमप्रकृतिः । स
 याविषादशक्तिघैर्यशौर्यादितिर्विभावै-
 रुत्पद्यते । तस्य घैर्यत्यागवैशारद्यादितिर्नुभावैरभिनेयः
 प्रयोक्तव्यः ।
 अत्र श्लोकः -
 असम्मोहादितिर्व्यक्तो व्यवसायनयात्मकः ।
 उत्साहस्त्वभिनेयः स्यादप्रमादोत्थितादितिः ॥ २१ ॥

भयं नाम स्त्रीनीयप्रकृतिकम् ।
 गुरुराजापराधश्चापराटवीपर्वतगणनगजालिदर्शननिर्भर्त्सन-कान्तारदुर्दिननिशान्धकरोलूकनक्तञ्चरारावश्रवणादिति
 समुत्पद्यते ।
 तस्य
 प्रकम्पितकरयराण्डृदयकम्पनस्तम्भमुभशोषजिह्वापरिलेडन-
 स्वेदवेपथुत्राससपरित्राणा-वेषणधावनोत्कृष्टादितिर्नुभावैरभिनेयः
 प्रयोक्तव्यः ।

अत्र श्लोकाः -
 गुरुराजापराधेन रौद्राणां यापि दर्शनात् ।
 श्रवणादपि घोरानां भयं मोडेन जायते ॥ २२ ॥

गात्रकम्पनवित्रासैर्वङ्गशोषणसम्भ्रमैः
 विस्फुरितैक्ष्णैः कार्यमभिनेयडियागुणैः ॥ २३ ॥
 सत्त्ववित्रासनोद्भूतं भयमुत्पद्यते नृणाम् ।
 अस्ताङ्गाक्षिनिमेषैस्तदभिनेयं तु नर्तकैः ॥ २४ ॥

अत्रार्था भवति -
 करयराण्डृदयकम्पैर्मुभशोषणवदनलेडनस्तम्भैः ।
 सम्भ्रान्तवदनवेपथुसंत्रासकृतैरभिनेयोऽस्य ॥ २५ ॥

जुगुप्सा नाम स्त्रीनीयप्रकृतिका । सा
यालुधदर्शनश्रवणादिभिर्विभावैः
समुत्पद्यते । तस्याः
सर्वाङ्गसङ्कोचनिष्ठीवनमुष्णविकूलनलृल्लेप्पादि-
भिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।
भवति यात्र श्लोकः -
नासाप्रच्छादनेनेलु गात्रसङ्कोचनेन च ।
उद्वेजनैः सलृल्लेपैर्जुगुप्सामभिनर्दिशेत् ॥ २६ ॥

विस्मयो नाम
भायेन्द्रजालमानुषकर्मातिशयचित्रपुस्तशिल्पविधातिशयादिभिर्विभावैः
समुत्पद्यते । तस्य
नयनविस्तारानिमेषप्रेक्षितभ्रूक्षेपरोमलर्षणशिरःकम्पसाधुवादादिभि-
रनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।
भवति यात्र श्लोकः -
कर्मातिशयनिर्वृत्तो विस्मयो लर्षसम्भवः ।
सिद्धिस्थाने त्वसौ साध्यः प्रलर्षपुलकादिभिः ॥ २७ ॥

अेवमेते स्थायिनो भावा रससंज्ञाः प्रत्यवगन्तव्याः ।
व्यभियारिण एदानीं व्याप्यास्यामः । अत्राल - व्यभियारिण एति
कस्मात् ।
उच्यते - वि अभि एत्येतावुपसर्गौ । यर एति गत्यर्थो धातुः ।
विविधमाभिमुष्येन
रसेषु यरन्तीति व्यभियारिणः । वागङ्गसत्त्वोपेताः प्रयोगे
रसान्नयन्तीति
व्यभियारिणः । अत्राल - कथं नयन्तीति । उच्यते - लोकसिद्धान्त
अेषः -
यथा सूर्यं एदं दिनं नक्षत्रं वा नयतीति । न य तेन
भाडुल्यां स्कन्धेन
वा नीयते । किं तु लोकप्रसिद्धमेतत् । यथेदं सूर्यो नक्षत्रं दिन
वा नयतीति ।
अेवमेते व्यभियारिण एत्यवगन्तव्याः । तानिल सङ्गडाभिडितांस्त्र-

यस्त्रिंशद्व्यभिचारिणो भावान् वर्णयिष्यामः ।

तत्र निर्वेद्यो नाम

दारिद्र्यव्याध्यवमानाधिक्षेपाङ्कुष्टकोधताऽनेष्टजन-
वियोगतत्त्वज्ञानादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते स्त्रीनीयकुसत्त्वानाम्

।

रुदितनिःश्रसितोऽश्रुवसितसम्प्रधारणादिभिरनुभावैस्तमभिनयेत् ।

अत्र श्लोकः -

दारिद्र्येष्टवियोगाद्यैः निर्वेद्यो नाम जायते ।

सम्प्रधारणनिःश्चासैस्तस्य त्वभिनयो भवेत् ॥ २८ ॥

अत्रानुवंश्ये आर्ये भवतः -

ष्टष्टजनविप्रयोगाद्दारिद्र्याद्व्याधितस्तथा दृग्भात् ।

ऋद्धिं परस्य दृष्ट्वा निर्वेद्यो नाम सम्भवति ॥ २९ ॥

भाष्यपरिप्लुतनयनः पुनश्च निःश्चासनदीनमुष्पनेत्रः ।

योगीव ध्यानपरो भवति छि निर्वेदवान्पुरुषः ॥ ३० ॥

ग्लानिर्नाम वान्तविरिक्तव्याधितपोनियमोपवासमनस्तापातिशयमदन-

सेवनातिव्यायामाध्वगमनक्षुत्पिपासानिद्राच्छेदादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते । तस्याः क्षामवाक्यनयनकपोलोदरमन्दपटोत्क्षेपणवेपना-

नुत्साडतनुगात्रवैवर्ण्यस्वरभेदाभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः

।

अत्रार्ये भवतः -

वान्तविरिक्तव्याधिषु तपसा जरसा य जायते ग्लानिः ।

काश्येन साभिनेया मन्दभ्रमणेन कम्पेन ॥ ३१ ॥

गदितैः क्षामक्षामैर्नेत्रविकारैश्च दीनसग्यारैः ।

श्वथभावेनाङ्गानां मुहुर्मुहुर्निर्दिशेद् ग्लानिम् ॥ ३२ ॥

शङ्का नाम सन्देहात्मिका स्त्रीनीयप्रभवाम् । यौर्याभिग्राहण-

नृपापराधपापकर्मकरणादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तस्या

मुहुर्मुहुरवलोकनावकुण्ठनमुष्पशोषणजिह्वालेडनमुष्पवैवर्ण्य-

स्वरभेदवेपथुशुष्कोष्ठकण्ठयाससाधर्म्यादिभिरनुभावैरभिनयः

प्रयोक्तव्यः ।

यौर्यादिजनिता शङ्का प्रायः कार्या भयानके ।

प्रियव्यलीकञ्जनिता तथा शृङ्गारिणी मता ॥ ३३ ॥

अत्राकारसंवरणमपि डेचिद्विच्छन्ति । तस्य

कुशलैरुपाधिमिरिङ्गितैश्चोपलक्ष्यम् ।

अत्रार्थे भवतः -

द्विविधा शङ्का कार्याख्यात्मसमुत्था य परसमुत्था य ।

या तत्रात्मसमुत्था सा ज्ञेया दृष्टियेष्टाभिः ॥ ३४ ॥

किञ्चित्प्रवेपिताङ्गस्त्वधोभुजो वीक्षते य पार्श्वानि ।

गुरुसज्जमानजिह्वः श्यामास्यः शङ्कितः पुरुषः ॥ ३५ ॥

असूया नाम

नानापराधद्वेषपरैश्चर्यसौभाग्यमेधाविधालीलादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते । तस्याश्च परिषदि

दोषप्रथ्यापनगुणोपघातेर्ष्यायक्षुःप्रदा-

नाधोमुज्ज्वलकुटीक्रियावज्ञानकुत्सनादिभिरनुभावैरभिनयः

प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्थे भवतः -

परसौभाग्येश्वरतामेधालीलासमुच्छ्रयान्दृष्ट्वा ।

उत्पद्यते ज्यसूया कृतापराधो भवेद्यश्च ॥ ३६ ॥

भ्रुकुटिकुटिलोत्कटमुणैः सेर्ष्याङ्गोधपरिवृत्तनेत्रैश्च ।

गुणनाशनविद्वेषैस्तत्राभिनयः प्रयोक्तव्यः ॥ ३७ ॥

मदो नाम मद्योपयोगाद्दुत्पद्यते । स य त्रिविधः पञ्चविभावश्च ।

अत्रार्था भवन्ति -

ज्ञेयस्तु मदस्त्रिविधस्तरुणो मध्यस्तथावकुष्टश्च ।

करणं पञ्चविधं स्यात्तस्याभिनयः प्रयोक्तव्यः ॥ ३८ ॥

कश्चिन्मतो गायति रोदिति कश्चित्तथा उसति कश्चित् ।

परुषवयनाभिधायी कश्चित्कश्चित्तथा स्वपिति ॥ ३९ ॥

उत्तमसत्त्वः शेते उसति य गायति य मध्यमप्रकृतिः ।

परुषवयनाभिधायी रोदत्यपि याधमप्रकृतिः ॥ ४० ॥

स्मितवयनमधुररागो लृष्टतनुः किञ्चिदाकुलितवाक्यः ।

सुकुमाराविह्वगतिस्तरुणमदस्तूतमप्रकृतिः ॥ ४१ ॥

स्मलिताघूर्णितनयनः स्रस्तव्याकुलितभाडुविक्षेपः ।
कुटिलव्याविद्धगतिर्मध्यमदो मध्यमप्रकृतिः ॥ ४२ ॥

नष्टस्मृतिर्लतगतिश्छर्दितछिक्काङ्कैः सुधीभत्सः ।
गुरुःसञ्जमानजिह्वो निष्ठीवति याधमप्रकृतिः ॥ ४३ ॥

रङ्गे पिबतः कार्यो मदवृद्धिर्नाट्ययोगमासाध ।
कार्यो मदक्षयो वै यः भलु पीत्वा प्रविष्टः स्यात् ॥ ४४ ॥

सन्त्रासाख्योकाद्वा भयात्प्रलर्षास्य कारणोपगतात् ।
उत्कम्भापि छि कार्यो मदप्रणाशः क्मात्तज्ज्ञैः ॥ ४५ ॥

ओम्निर्भावविशेषैर्मदो द्रुतं सम्प्रणाशमुपयाति ।
अभ्युद्यसुभैर्वाङ्क्यैर्यथैव शोकः क्षयं याति ॥ ४६ ॥

श्रमो नाम अध्वव्यायामसेवनाद्विर्विभावैः समुत्पद्यते । तस्य
गात्रपरिभर्दनसंवाङ्मनिःश्वासितविजृम्भितमन्धपोत्क्षेपानयन-
वदनविङ्गानसीत्कराद्विभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्था -

नृत्ताध्वव्यायामान्नरस्य सञ्जयते श्रमो नाम ।
निःश्वासभेदगमनैस्तस्याभिनयः प्रयोक्तव्यः ॥ ४७ ॥

आलस्यं नाम भेदव्याधिगर्भस्वभावश्रमसौहित्याद्विर्विभावैः
समुत्पद्यते स्त्रीनीयानाम् ।

तदभिनयेत्सर्वकर्मनिभिलाषशयना-
सननिद्रातन्द्रीसेवनाद्विभिरनुभावैः ।

अत्रार्था -

आलस्यं त्वभिनयेयं भेदापगतं स्वभावजं यापि ।
आलारवर्जितानामारम्भाणामनारम्भात् ॥ ४८ ॥

टैन्त्यं नाम दौर्गत्यमनस्तापाद्विर्विभावैः समुत्पद्यते ।
तस्याधृतिशिरोरोगगात्रगौरवान्यमनस्कतामृष्टपरिवर्जना-
द्विभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्था -

चिन्तौत्सुक्यसमुत्था दुःभाधा भवति दीनतां पुंसाम् ।
सर्वमृष्टपरिहारैर्विधोऽभिनयो भवेत्तस्य ॥ ४९ ॥

चिन्ता नाम

अैश्वर्यभ्रंशेष्टद्रव्यापडारदारिद्यादिभिर्विभावैरुत्पद्यते ।

तामभिनयेन्निःश्वसितोच्छ्वसितसन्तापध्यानाधोमुपचिन्तन-

तनुकाश्यादितिभिरनुभावैः ।

अत्रार्ये भवतः -

अैश्वर्यभ्रंशेष्टद्रव्यक्षयजा ङुप्रकारा तु ।

दृद्यवितर्कपगता नृणां चिन्ता समुद्भवति ॥ ५० ॥

सोश्चवासैर्निःश्वसितैः सन्तापैश्चैव दृद्यशून्यतया ।

अभिनेतव्या चिन्ता मृजाविडीनैरधृत्या य ॥ ५१ ॥

मोडो नाम दैवोपघातव्यसनाभिघातव्याधिभयावेगपूर्ववैरा-

नुस्मरण्णादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तस्य निश्चितन्यभ्रमण-

पतनाधूर्णानादर्शनादिभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

अत्र श्लोकस्तावदार्या य -

अस्थाने तस्करान्दृष्ट्वा त्रासनैर्विविधैरपि ।

तत्प्रतीकारशून्यस्य मोडः समुपजायते ॥ ५२ ॥

व्यसनाभिघातभयपूर्ववैरसंस्मरणरोगजो मोडः ।

सर्वेन्द्रियसम्भोडात्तस्याभिनयः प्रयोक्तव्यः ॥ ५३ ॥

स्मृतिर्नाम सुभ्रदुःप्रकृतानां भावानामनुस्मरणम् ।

सा य स्वास्थयजघन्यरात्रिनिद्राच्छेदसमानदर्शनोदाडरण-

चिन्ताभ्यासादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तामभिनये-

च्छिरःकम्पनावलोकनभ्रूसमुन्नमनादिभिरनुभावैः ।

अत्रार्ये भवतः -

सुभ्रदुःप्रभतिकान्तं तथा मतिविभावितं यथावृत्तम् ।

शिरविस्मृतं स्मरति यः स्मृतिमानिति वेदितव्योऽसौ ॥ ५४ ॥

स्वास्थाभ्याससमुत्था श्रुतिदर्शनसम्भवा स्मृतिर्निपुणैः ।

शिर उदाडनकम्पैर्भ्रूक्षैपैश्चाभिनेतव्या ॥ ५५ ॥

धृतिर्नाम शौर्यविज्ञानश्रुतिविभवशौर्याचारगुरुभक्त्यधिक-

मनोरथार्थवाभङ्गीडादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते ।

तामभिनयेत्प्रा-

मानां विषयाणामुपभोगाप्रप्राप्तातीतोपलूतविनष्टानामनु-

शोचनादिभिरनुभावैः ।

अत्रार्थे भवतः -

विज्ञानशौचविभवश्रुतिशक्तिसमुद्भवत्तु धृतिः सद्भिः ।

भयशोकविषदाद्यै रक्षिता तु सदा प्रयोक्तव्या ॥ ५६ ॥

प्राप्तानामुपभोगः शब्दरसस्पर्शरूपगन्धानाम् ।

अप्रामैश्च न शोको यस्यां छि भवेद् धृतिः सा तु ॥ ५७ ॥

ग्रीडा नाम अकार्यकरणात्मिका । सा य

गुरुव्यतिक्रमणवज्ञान-प्रतिज्ञातानिर्वहनपश्चात्तापादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते ।

तां निगूढवदनाधोमुभविचिन्तनोर्वीलोभनवस्त्राङ्गुलीयकस्पर्श-

नभनिङ्कन्तनादिभिरनुभावैरभिनयेत् ।

अत्रार्थे भवतः -

किञ्चिदकार्यं कुर्वन्नेवं यो दृश्यते शुचिभिरन्यैः ।

पश्चात्तापेन युतो ग्रीडितं धृतिं वेदितव्योऽसौ ॥ ५८ ॥

लज्जानिगूढवदनो भूमिं विलिभन्नप्तांश्च विनिङ्कन्तन् ।

वस्त्राङ्गुलीयकानां संस्पर्शं ग्रीडितः कुर्यात् ॥ ५९ ॥

यपलता नाम रागद्वेषमात्सर्याभर्षाप्रतिकूल्यादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते । तस्याश्च वाक्पारुष्यनिर्भर्त्सनवधबन्धसम्प्रसार-

ताऽनादिभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्था भवति -

अविमृश्य तु यः कार्यं पुरुषो वधताऽनं समाहते ।

अविनिश्चितकारित्वात्स तु भूलु यपलो बुधैर्ज्ञेयः ॥ ६० ॥

उर्षो नाम मनोरथलाभेष्टजनसमागमनमनःपरितोषदेव-

गुरुराजभर्तृप्रसादभोजनारुणादनलाभोपभोगादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते । तमभिनयेन्नयनवदनप्रसादप्रियभाषणालिङ्गन-

कण्टकितपुलकितास्रस्वेदादिभिरनुभावैः ।

अत्रार्थे भवतः -

अप्राप्ये प्राप्ये वा लब्धेऽर्थे प्रियसमागमे वाऽपि ।

दृढयमनोरथलाभे उर्षः सञ्जायते पुंसाम् ॥ ६१ ॥

नयनवदनप्रियभाषणालिङ्गनैश्च रोमाञ्चैः ।

ललितैश्चाङ्गविहारैः स्वेदाद्यैरभिनयस्तस्य ॥ ६२ ॥

आवेगो नाम उत्थातवातवर्षाकुञ्जरोद्भ्रमणप्रियाप्रियश्रवण-
व्यसनाभिघातादिविभावैः समुत्पद्यते । तत्रोत्थातकृतो नाम
विद्युद्गुल्फानिर्घातप्रपतनचन्द्रसूर्योपरागडेतुदर्शनकृतः ।
तमभिनयेत्सर्वाङ्गस्रस्ततावैमनस्यमुभवैवर्ष्यविषाद-
विस्मयादिभिः । वातकृतं पुनरवकुण्डनाक्षिपस्मिर्माज्जनवस्त्र-
सङ्गुलनत्वश्रितगमनादिभिः । वर्षकृतं पुनः सर्वाङ्ग-
सम्पिण्डनप्रधावनस्त्रनाश्रयमार्गाणादिभिः । अग्निकृतं तु
धूमाकुलनेत्रताऽङ्गसङ्कोचनविधूननातिङ्कान्तापङ्कान्तादिभिः ।
कुञ्जरोद्भ्रमणकृतं नाम त्वश्रितापसर्षणायञ्चलगमन-
भयस्तम्भवेपथुपश्चादवलोकनविस्मयादिभिः । प्रियश्रवण-
कृतं

नामाभ्युत्थानालिङ्गनवस्त्राभरणप्रदानाश्रुपुलङ्कितादिभिः ।
अप्रियश्रवणकृतं नाम भूमिपतनविषमविवर्तनपरिधावन-
विलापनाङ्गनादिभिः । व्यसनाभिघातञ्च तु सडसापसर्षण-
शस्त्रयर्मवर्मधारणगजतुरगरथारोडणसम्प्रधारणादिभिः ।
श्रेयैर्गोत्तममध्यानां नीयानां यापसर्षणैः ॥ ६३ ॥

अत्रार्थे भवतः -

अप्रियनिवेदनाद्वा सडसा ङ्यवधारितारिवचनस्य ।
शस्त्रक्षेपात् त्रासादावेगो नाम सम्भवति ॥ ६४ ॥

अप्रियनिवेदनाद्यो विषादभावाश्रयोऽनुभावस्य ।
सडसारिदर्शनाभ्येत्यडरणपरिघट्टनैः कार्यः ॥ ६५ ॥

जडतानाम सर्वकार्याप्रतिपत्तिः । ष्टानिष्टश्रवणदर्शन-
व्याध्यादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तामभिनयेदकथनाविभाषण-
तूष्णीम्भावाप्रतिभाऽनिमेषनिरीक्षणपरवशत्वादिभिरनुभावैः ।
अत्रार्था भवति -

षष्टं वाऽनिष्टं वा सुभङ्गुभे वा न वेत्ति यो मोडात् ।
तूष्णीकः परवशगो भवति स जडसंज्ञितः पुरुषः ॥ ६६ ॥

गर्वो नाम अश्रयकुलरूपयौवनविद्याबलधनलाभादिभिर्विभावैः

समुत्पद्यते । तस्यासूयावज्ञाघर्षाणानुत्तरदानासम्भाषणा-
ङ्गावलोकन विभ्रमापलसनवाक्पारुष्यगुरुव्यतिक्रमाणाधि-
क्षेपवचनविच्छेदादिभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः

अत्रार्या भवति -

विधावाप्ते रूपाद्वैश्वर्यादथ धनागमाद्वापि ।

गर्वः भलु नीयानां दृष्ट्यङ्गविचारणैः कार्यः ॥ ६७ ॥

विषादो नाम कार्यानिस्तरणैवव्यापत्तिसमुत्थः ।

तमभिनयेत्सलायान्वेषणोपायचिन्तनोत्साहविधातवैमनस्य-

निःश्रसितादिभिरनुभावैरुत्तममध्यमानाम् । अधमानां तु

विपरिधावनालोकनमुभशोषणसृक्वपरिलेखननिद्रा-

निःश्रसितध्यानादिभिरनुभावैः ।

अत्रार्या श्लोको -

कार्यानिस्तरणाद्वा यौर्याभिग्रहणराजदोषाद्वा ।

द्वैवादर्थविपत्तेर्भवति विषादः सदा पुंसाम् ॥ ६८ ॥

वैशित्र्योपायचिन्ताभ्यां कार्य उत्तममध्ययोः ।

निद्रानिःश्रसितध्यानैरधमानां तु योजयेत् ॥ ६९ ॥

औत्सुक्यं नाम षष्टजनवियोगानुस्मरणोधानदर्शना-

दिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तस्य दीर्घनिःश्रसिताधोमुभ-

विचिन्तननिद्रातन्द्रीशयनाभिलाषादिभिरनुभावैरभिनयः

प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्या भवति -

षष्टजनस्य वियोगादौत्सुक्यं जायते ख्यनुस्मृत्या ।

चिन्तानिद्रातन्द्रीगात्रगुरुत्वैरभिनयोऽस्य ॥ ७० ॥

निद्रा नाम दौर्बल्यश्रमकलममदालस्यचिन्ताऽत्याहार-

स्वभावादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते । तामभिनयेद्दहन-

गौरवशरीरावलोकननेत्रधूरणगात्रविष्टम्भन-

मान्द्योच्छ्वसितसन्नगात्रताऽक्षिनिमीलनादिभिरनुभावैः ।

अत्रार्ये भवतः -

आलस्यादौर्बल्यात्कलमाच्छ्रमाश्चिन्तनात्स्वभावाच्च ।

रात्रौ जागरणादपि निद्रा पुरुषस्य सम्भवति ॥ ७१ ॥

तां मुष्णगौरवगात्रप्रतिबोदननयनमीलनजडत्वैः ।
जृम्भणगात्रविमर्दरनुभावैरभिनयेत्प्राज्ञः ॥ ७२ ॥

अपस्मारो नाम

देवयक्षनागभ्रमराक्षसभूतप्रेतपिशाच-अडणानुस्मरनोच्छिष्टशूचागारसेवनाशुचि-
कालान्तरापरिपतनव्याधादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते ।
तस्य स्फुरितनिःश्वसितोत्समितधावनपतनस्येद-
स्तम्भवदनङ्गेनजिह्वापरिवेडनादिभिरनुभावैरभिनयः
प्रयोक्तव्यः ।

अत्रार्ये भवतः -

भूतपिशाचअडणानुस्मरणोच्छिष्टशूच्यगृहगमनात् ।
कालान्तरातिपातादशुभेष्वभिव्यपस्मारः ॥ ७३ ॥

सडसा भूमौ पतनं प्रवेपनं वदनङ्गेनमोक्षश्च ।

निःसंज्ञस्योत्थानं रूपाण्येतान्यपस्मारे ॥ ७४ ॥

सुप्तं नाम निद्राभिभवविषयोपगमनक्षितितलशयन-
प्रसारणानुर्धर्षणादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते
निद्रासमुत्थम् । तदुच्छ्वसितंसन्नगात्राक्षिनिमीलन-
सर्वेन्द्रियसम्मोहनोत्सवप्रायितादिभिरनुभावैरभिनयेत् ।

अत्रार्ये भवतः -

निद्राभिभवेन्द्रियोपरमणमोडाठ्ठवेत्सुप्तम् ।
अक्षिनिमीलनोच्छ्वसनेः स्वप्रायितजल्पितैः कार्यैः ॥ ७५ ॥

सोच्छ्वासैर्निःश्वासाैर्मन्दाक्षिनिमीलनेन निश्चेष्टः ।

सर्वेन्द्रियसम्मोडात्सुप्तं स्वप्नेश्च युञ्जुत ॥ ७६ ॥

विबोधो नाम आडारपरिणामनिद्राच्छेदस्वप्नान्त-
तीव्रशब्दश्रवणादिभिर्विभावैः समुत्पद्यते ।

तमभिनयेज्जृम्भणक्षिपरिमर्दनशयनमोक्षणोदिभिरनुभावैः ।

अत्रार्या भवति -

आडारविपरिणामाच्छब्दस्पर्शादिभिश्च सम्भूतः ।
प्रतिबोधस्त्वभिनयो जृम्भणवदनाक्षिपरिमर्दः ॥ ७७ ॥

अमर्षो नाम विद्वैश्वर्यशौर्यबलाधिदैरिधिक्लिप्तस्यावमानितस्य वा
समुत्पद्यते । तमभिनयेच्छिरःकम्पनप्रस्वेदनाधोमुष्णयिन्तन-

ध्यानाध्यवसायोपायसलायान्वेषणादिभिरनुभावैः ।

अत्र श्लोकौ -

आक्षिप्तानां सभामध्ये विद्याशौर्यबलाधिडेः ।

नृणामुत्साहसंयोगादमर्षो नाम जायते ॥ ७८ ॥

उत्साहाध्यवसायाभ्यामधोमुभविशित्तनैः ।

शिरःप्रकम्पस्वेदाद्यैस्तं प्रयुञ्जत पण्डितः ॥ ७९ ॥

अवहित्यं नाम आकारप्रस्थादनात्मकम् । तस्य

लजाभयापजय-

गौरवशैलमयादिभिर्विभाविः समुत्पद्यते ।

तस्यान्यथाकथनावलोकित-

कथामङ्गकृतकधैर्यादिभिरनुभावैरभिनयः प्रयोक्तव्यः ।

अत्र श्लोकौ भवति -

धार्ष्ट्यशैलम्यादिसम्भूतमवहित्यं भयत्मकम् ।

तस्यागणनया कार्यं नातीवोत्तरभाषणात् ॥ ८० ॥

उग्रता आम यौर्याभिग्रहाणनृपापराधासत्प्रलापादिभिर्विभावैः
समुत्पद्यते ।

तां य वधबन्धनताऽननिर्भत्सनादिभिरनुभावैरभिनयेत् ।

अत्रार्था भवति -

यौर्याभिग्रहनवशानृपापराधाद्योग्रता भवति ।

वधबन्धनताऽनादिभिरनुभावैरभिनयस्तस्याः ॥ ८१ ॥

भवति यात्र श्लोकः -

नानाशात्रार्थबोधेन मतिः संजायते नृणाम् ।

शिष्योपदेशार्थङ्कृतस्तस्यास्त्वभिनयो भवेत् ॥ ८२ ॥

व्याधिर्नाम वातपित्तकृसन्निपातप्रभवः । तस्य ज्वराद्यो

विशेषाः । ज्वरस्तु द्विविधः सशीतः सदाहश्च ।

तत्र सशीतो नाम प्रवेपितसर्वाङ्गोष्मननिकुञ्चना-

ञ्चभिलाषरोमाञ्चलनुवलननासाविकूननमुभ-

शोषणपरिदेवितादिभिरनुभावैरभिनयः । सदाहो नाम

विक्षिमाङ्गकरचरणभूम्यभिलाषानुलेपनशीताभि-

लाषणपरिदेवनमुभशोषोत्कुष्टादिभिरनुभावैः ।

ये चान्ये व्याधयस्तेऽपि भ्रुवु मुञ्जविकूणगात्र-
स्तम्भस्रस्ताक्षिनिःश्वसनस्तनितोत्तुष्टवेपना-
द्विभिरनुभावैरभिनयाः ।

अत्र श्लोको भवति -

समासतस्तु व्याधीनां कर्तव्योऽभिनयो बुधैः ।
स्रस्ताङ्गगात्रविक्षेपैस्तथा मुञ्जविकूणैः ॥ ८३ ॥

उन्मादो नाम षष्ठजनवियोगविभवनाशाभिघात-
वातपित्तश्लेष्मप्रकोपाद्विभ्रिर्विभावैरुत्पद्यते ।
तमनिमित्तलसितरुदितोत्तुष्टासम्भङ्गप्रलापशयितोपविष्टोत्थित-
प्रधामितनृत्तगीतपठितभस्मपांस्ववधूलनतृणानिर्माव्यकुयेल-
शीरघटककपालशरावाभरणधारणोपभोगैरनेकैश्चानवस्थितैश्चेष्टा-
नुकरणैर्द्विभिरनुभावैरभिनयेत् ।

अत्रार्थे भवतः -

षष्ठजनविभवनाशाद्विघाताद्वातपित्तकृकोपात् ।
विविधास्थित्तविकारादुन्मादो नाम सम्भवति ॥ ८४ ॥

अनिमित्तरुदितलसितोपविष्टगीतप्रधामितोत्तुष्टैः ।
अन्यैश्च विकारैरकुतैरुन्मादं सम्प्रयुञ्जत ॥ ८५ ॥

भरणं नाम व्याधिजमभिघातजञ्च । तत्र

यदान्त्रयकृच्छूलदोषवैषम्य-

गण्डपिटकञ्जरविषूयिकाद्विभिरुत्पद्यते तद्व्याधिप्रभवम् ।

अभिघातजं तु

शस्त्राडिदंशविषपानश्चापदगजतुरगरथपशुयानपात-

विनाशप्रभवम् । अेतयोरभिनयविशेषान्वक्ष्यामः -

तत्र व्याधिजं विषण्णगात्राव्यायताङ्गविशेषितनिमीलितनयन-

डिक्काश्वासोपेतानवेक्षितपरिजनाव्यक्ताक्षरकथनाद्विभिरनुभावैरभिनयेत्

।

अत्र श्लोको भवति -

व्याधीनामेकभावो द्विभिरनुभावैरभिनयः स्मृतः ।
विषण्णगात्रैर्निश्चेष्टैरिन्द्रियैश्च विवर्जितः ॥ ८६ ॥

अभिघातजे तु नानाप्रकाराभिनयविशेषाः ।

शस्त्रक्षताडिदृष्टविषपीत-

गजादिपतितश्चापदडताः । यथा तत्र शस्त्रक्षते तावत्सदसा

भूमिपतनवेपन-

स्फुरण्णादिभिरभिनयः प्रयोक्तव्यः । अडिदृष्टविषपीतयोर्विषयोगो

यथा

काश्यवेपथुविदाडडिक्काङ्गेनस्कन्धभङ्गजडतामरणानीत्यष्टौ

विषवेगाः ।

अत्र श्लोकौ भवतः -

काश्यं तु प्रथमे वेगे द्वितीये वेपथुर्भवेत् ।

दाडं तृतीये डिक्कां च यतुर्थे सम्प्रयोजयेत् ॥ ८७ ॥

ङ्गेनञ्च पञ्चमे कुर्यात्षष्ठे स्कन्धस्य भञ्जनम् ।

जडतां सप्तमे कुर्यादृष्टमे मरणं भवेत् ॥ ८८ ॥

अत्रार्था भवति -

श्चापदगजतुरगरथोद्भवं तु पशुयानपतनञ्च वाऽपि ।

शास्त्रक्षतवत्कुर्यादनवेक्षितगात्रसञ्चारम् ॥ ८९ ॥

इत्येव मरणं ज्ञेयं नानावस्थान्तरात्मकम् ।

प्रयोक्तव्यं भूधैः सम्यग्यथा भवाङ्गयेष्टितैः ॥ ९० ॥

त्रासो नाम विद्युद्दुल्काशनिपातनिर्घाताम्बुधरमडासत्वपशु-

रवादिभिर्विभावैरुत्पद्यते । तमभिनयेत्संक्षिप्ताङ्गोत्कम्पनवेपथु-

स्तम्भरोमाञ्चगद्गदप्रलापादिभिरनुभावैः ।

अत्र श्लोकौ भवति -

मडाभैरवनादधैस्त्रासः समुपजायते ।

अस्ताङ्गाक्षिनिमेषैश्च तस्य त्वभिनयो भवेत् ॥ ९१ ॥

वितर्को नाम सन्देहविमर्शविप्रतिपत्यादिभिर्विभावैरुत्पद्यते ।

तमभिन-

येद्विविधविचारितप्रश्नसम्प्रधारणामन्त्रसङ्गूडनादिभिरनुभावैः

।

अत्र श्लोकौ भवति -

विचारण्णादिसम्भूतः सन्देहातिशयात्मकः ।

वितर्कः सोऽभिनयेस्तु शिरोभ्रूक्षेपकम्पनैः ॥ ९२ ॥

अेवमेते त्रयस्त्रिंशद्व्यभियारिणो भावा देशकालावस्था-

नुत्तुप्येणामगतपरगतमध्यस्था उत्तममध्यमाधमैः

स्त्रीपुंसैः स्वप्रयोगवशाद्गुपपाधा षति ।

त्रयस्त्रिंशदिमे भावा विज्ञेया व्यभियारिणः ।

सात्त्विकांस्तु पुनर्भावाभ्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ॥ ८३ ॥

अत्राल - किमन्ये भावाः सत्त्वेन विनाऽभिनीयन्ते यस्माद्दुष्यते

अेते सात्त्विका षति । अत्रोच्यते -

षड ङि सत्त्वं नाम मनःप्रभवम् । तस्य समाहितमनस्त्वादुष्यते

।

मनसः समाधौ सत्त्वनिष्पत्तिर्भवति । तस्य च योऽसौ स्वभावो

रोमाञ्चाश्रुवैवर्ष्याद्विलक्षणो यथाभावोपगतः स न

शक्योऽन्यमनसा

कर्तुमिति । लोकस्वभावानुकरणात्वाच्च नाट्यस्य सत्त्वमीप्सितम् ।

को दृष्टान्तः - षड ङि नाट्याधर्मिप्रवृत्ताः सुषुप्तुःषुक्ता

भावास्तथा

सत्त्वविशुद्धाः कार्या यथा सत्तुपा भवन्ति । तत्र दुःखं नाम

रोदनात्मकं

तत्कथमदुःभितेन सुषुप्तं च प्रदर्षात्मकमसुभितेन वालिनेयम् ।

अेतदेवास्य सत्त्वं यत् दुःभितेन सुभितेन वाऽश्रुरोमाञ्चौ

दर्शयितव्यौ

षति कृत्वा सात्त्विका भावा षत्यभिव्याख्याताः । त षमे -

स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभेदोऽथ वेपथुः ।

वैवर्ष्यमश्रुप्रलय षत्यष्टौ सात्त्विका मताः ॥ ८४ ॥

अत्रार्याः । तत्र -

कोषभयदर्षलजादुःषम्रमरोगतापघातेभ्यः ।

व्यायामकलमधर्मैः स्वेदः सम्पीडनाच्चैव ॥ ८५ ॥

दर्षभयशोकविस्मयविषादरोषादिसम्भवः स्तम्भः ।

शीतभयदर्षरोषस्पर्शजरा रोगजः कम्पः ॥ ८६ ॥

आनन्दामर्षाभ्यां धूमाञ्जनजृम्भाणाद्भयच्छोकात् ।

अनिमेषप्रेक्षागतः शीताद्रोगाद्भवेदश्रु ॥ ८७ ॥

शीतकोधभयश्रमरोगकलमतापञ्च य वैवर्ण्यम् ।
 स्पर्शभयशीतलघुर्षात् कोधाद्रोगाख्य रोमाञ्चः ॥ ८८ ॥
 स्वरभेदो भयलघुर्षकोधजरासौक्ष्यरोगमदञ्जनितः ।
 श्रममूर्छमदनद्राभिघातमोडादिभिः प्रलयः ॥ ८९ ॥
 अेवमेते बुधैर्ज्ञेया भावा ल्यष्टौ तु सात्त्विकाः ।
 कर्म यैषां प्रवक्ष्यामि रसभावानुभावकम् ॥ ९० ॥
 निःसंज्ञो निष्प्रकम्पश्च स्थितः शून्यजडाकृतिः ।
 स्कन्नगात्रतथा यैव स्तम्भं त्वभिनयेद्बुधः ॥ ९०१ ॥
 व्यजनग्रलण्णाख्यापि स्वेदापनयनेन य ।
 स्वेदस्याभिनयो योज्यस्तथा वाताभिलाषतः ॥ ९०२ ॥
 मुहुः कण्ठिडितत्वेन तथोल्लुकसनेन य ।
 पुलकेन य रोमाञ्चं गात्रस्पर्शेन दर्शयेत् ॥ ९०३ ॥
 स्वरभेदोऽभिनेतव्यो भिन्नगद्गदनिस्वनैः ।
 वेपनात्स्फुरणालम्पाद्रेपथुं सम्प्रदर्शयेत् ॥ ९०४ ॥
 भुजवर्णपिरावृत्त्या नाडीपीडनयोगतः ।
 वैवर्ण्यमभिनेतव्यं प्रयत्नात्तद्धि दृष्टरम् ॥ ९०५ ॥
 बाष्पाभ्मुप्लुतनेत्रत्वान्नेत्रसंमार्जनेन य ।
 मुहुःश्रुकण्ठापातैरस्रं त्वभिनयेद्बुधः ॥ ९०६ ॥
 निश्चेष्टो निष्प्रकम्पत्वादेव्यक्तश्चासितादपि ।
 मलीनिपतनाख्यापि प्रलयाभिनयो भवेत् ॥ ९०७ ॥
 अेकोनपञ्चाशद्विमे यथावद्भावास्त्रयवस्था गदिता भयेऽ ।
 भूयश्च ये यत्र रसे नियोज्यास्तान् श्रोतुमर्हन्ति य विप्रमुण्याः
 ॥ ९०८ ॥
 [अत्र श्लोकाः -
 शङ्खाव्याधिस्रतथाग्लानिश्चिन्तासूया भयं तथा ।
 विस्मयश्च वितर्कश्च स्तम्भश्चापलता तथा ॥
 रोमाञ्चलघुर्षो निद्रा य तथोन्मादमदावपि ।
 स्वेदश्चैवावहित्यं य प्रलयो वेपथुस्तथा ॥

विषादश्रमनिर्वेदा गर्वविगौ धृतिः स्मृतिः ।
 मतिर्भोडो विभोधश्च सुभमौत्सुक्यवर्जिते ॥
 क्रोधामर्षो यः ङासश्च शोकोऽपस्मार अवे य ।
 दैन्यं य मरणं यैव रतिरुत्साहसंयुता ॥
 त्रासवैवर्ण्यरुदितैः स्वरभेदः शमोऽपि य ।
 जऽता य तथा षट् य यत्वारिंशत्प्रकीर्तिताः ॥]
 आलस्यौग्र्यजुगुप्साप्यैरेवं भावैस्तु वर्जिताः ।
 उद्भावायन्ति शृङ्गारं सर्वे भावाः स्वसंज्ञया ॥ १०८ ॥
 [यथाऽवसरमेते हि स्थायिसञ्चारिसत्त्वजाः ।
 उद्दीपयन्ति शृङ्गारं रसमासाध संज्ञितम् ॥]
 ग्लानिः शङ्का लयसूया य श्रमश्चपलता तथा ।
 सुभं निद्रावहित्यं य ङास्ये भावाः प्रकीर्तिताः ॥ ११० ॥
 निर्वेदश्चैव चिन्ता य दैन्यं ग्लान्यास्रमेव य
 जऽता मरणं यैव व्याधिश्च करुणो स्मृताः ॥ १११ ॥
 गर्वोऽसूया मदोत्साहावावेगोऽमर्ष अवे य ।
 क्रोधश्चपलतौग्र्यं य विज्ञेया रौद्रसम्भवाः ॥ ११२ ॥
 असम्मोहस्तथोत्साह आवेगो लर्ष अवे य ।
 मतिश्चैव तथोग्रत्वममर्षो मद अवे य ॥ ११३ ॥
 रोमाञ्चः स्वरभेदश्च क्रोधोऽसूया धृतिस्तथा ।
 गर्वश्चैव वितर्कश्च वीरे भावा भवन्ति हि ॥ ११४ ॥
 स्वेदश्च वेपथुश्चैव रोमाञ्चो गद्गदस्तथा ।
 त्रासश्च मरणश्चैव अव वैवर्ण्यं य भयानके ॥ ११५ ॥
 अपस्मारस्तथोन्मादो विषादो मद अवे य ।
 मृत्युर्व्याधिर्भयं यैव भावा ङीभत्ससंश्रयाः ॥ ११६ ॥
 स्तम्भः स्वेदश्च मोहश्च रोमाञ्चो विस्मयस्तथा ।
 आवेगो जऽता लर्षो मूर्छा यैवाद्भुताश्रयाः ॥ ११७ ॥
 ये त्वेते सात्त्विका भावा नानाभिन्नयसंश्रिताः ।
 रसेष्वेतेषु सर्वे ते ज्ञेया नाट्यप्रयोक्तृभिः ॥ ११८ ॥

न ह्येकरसजं काव्यं किञ्चिदस्ति प्रयोगतः ।

भावो वापि रसो वापि प्रवृत्तिर्वृत्तिरेव च ॥ ११६ ॥

[अङ्गनां समवेतानां रूपं यस्य भवेद्भङ्गु ।

स मन्तव्यो रसः स्थायी शेषाः सञ्चारिणो मताः ॥

दीपयन्तः प्रवर्तन्ते ये पुनः स्थायिनं रसम् ।

ते तु सञ्चारिणो ज्ञेयास्ते हि स्थायित्वमागताः ॥

विभावानुभावयुतो ह्यङ्गवस्तुसमाश्रयः ।

सञ्चारिभिस्तु संयुक्तः स्थाय्येव तु रसो भवेत् ॥

स्थायी सत्त्वातिरेकेण प्रयोक्तव्यः प्रयोक्तृभिः ।

सञ्चार्याकारमात्रेण स्थायी यस्मादवस्थितः ॥

ये त्वेते सात्त्विका भावा नानाभिनययोजिताः ।

रसेष्वेतेषु सर्वेषु ते ज्ञेया नाट्यकोविदैः ॥

न ह्येकरसजं काव्यं नैकभावैकवृत्तिकम् ।

विमर्दे रागमायाति प्रयुक्तं हि प्रयत्नतः ॥

भावा वाऽपि रसा वाऽपि प्रवृत्तिर्वृत्तिरेव वा ।

बीभत्साद्भुतशान्तानां त्रैविध्यं नात्र कथ्यते ॥

षण्णानां रसानां त्रैविध्यं नानाभावारसान्वितम् ।

सत्त्वप्रयोजितो ह्यर्थः प्रयोगोऽत्र विराजते ॥

विदित्वा हि विराजन्ते लोके चित्रं हि दुर्लभम् ॥]

नानाभावार्थसम्पन्नाः स्थायिसत्त्वाभियारिणः ।

पुष्पावकीर्णाः कर्तव्याः काव्येषु हि रसा बुधैः ॥ १२० ॥

अेवं रसाश्च भावाश्च व्यवस्था नाटके स्मृताः ।

य अेवमेताञ्जानाति स गच्छेत्सिद्धिमुत्तमाम् ॥ १२१ ॥

ॐ श्रीभारतीये नाट्यशास्त्रे भावव्यञ्जको नाम सप्तमोऽध्यायः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 7

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

